

9JC

Gesprek van JPC en JA met advocaat J.Knap d.d. 18 september 1995

Belangrijkste onderwerp: Voor pedofielen discriminerende passages in het rapport "Het kind van de rekening" van Child Right Worldwide.

J.Knap:

We kunnen geen aangifte doen van strafbare (discriminerende) feiten in het rapport. Redenen daarvoor zijn:

1. Krachtens de Grondwet is discriminatie op welke grond dan ook verboden, maar je kunt je in het strafrecht niet beroepen op de Grondwet. Op de Grondwet gestoeld zijn de Wet Gelijke Behandeling en Artikel 90-IV WvS (strafbaar stellen van discriminatie). In deze artikelen wordt echter slechts gesproken van homo- of heteroseksuele gerichtheid, en niet van pedofilie of van seksuele voorkeur in het algemeen.
2. "Pedofiel" is geen juridisch begrip.
3. De vereniging MARTIJN wordt niet met name genoemd in het rapport, zodat we evenmin op grond van "belediging" een klacht kunnen indienen.

J.Knap adviseert een pittige brief te sturen aan CRW waarin we onze bezwaren tegen het rapport kenbaar maken. Verder kunnen we het CRW vragen om onze bezwaren door te geven aan iedereen die het rapport van CRW heeft ontvangen. Enkele suggesties voor zo'n brief zijn:

- We kunnen wijzen op vooringenomenheid en wetenschappelijke onzuiverheid van het rapport. Zo worden bronnen waaruit blijkt dat er wel degelijk consensus van de kant van het kind kan zijn, niet genoemd in het rapport. Het leggen van een bepaalde relatie tussen pedofilie en sadisme is evenmin wetenschappelijk.
- We kunnen het seksuele zelfbeschikkingsrecht van minderjarigen benadrukken en erop wijzen dat de wetgever juist nuanceringen heeft aangebracht, n.l. het klachtvereiste 12-16-jarigen. Deze nuanceringen verzetten zich tegen de algemenering die in het rapport te lezen is (b.v. een uitspraak als: "seks met kinderen is een misdaad").
- De vooringenomenheid en wetenschappelijke onzuiverheid van het rapport zijn onwaardig voor een organisatie als CRW die pretendeert voor kinderen op te komen.

J.Knap ging uitgebreid in op het "klachtvereiste" bij seksuele contacten met niet-afhankelijke personen van 12 tot 16 jaar:

-Men begrijpt het klachtvereiste niet. Het klachtvereiste geldt niet voor het kind, maar voor de ouders/verzorgers. Alleen deze laatsten kunnen een klacht indienen.

-Volgens een arrest van de Hoge Raad uit circa 1987 moet er (bij een klachtdelict in het algemeen?) een klacht zijn ingediend alvorens de politie mag overgaan tot aanhouding en dwangmiddelen. Bij seksuele contacten met 12-16-jarigen wordt dit principe regelmatig geschonden, de politie gaat vaak over tot opsporingshandelingen zonder dat er een klacht is van ouders/verzorgers. Achteraf krijgen de ouders/verzorgers het dringende verzoek van de politie om even een aangifte-papiertje te komen ondertekenen.

-Vervolgens moet - op grond van art.165A - de minderjarige door de Officier van Justitie zelf worden gehoord: "Ben je het ermee eens dat je ouders een klacht hebben ingediend en dat ome Piet voor de rechter moet komen?"

Volgens J.Knap zijn het klachtvereiste en het respect voor het seksuele zelfbeschikkingsrecht van minderjarigen "wassen neuzen". In de praktijk is er zelfs sprake van een schandalige achteruitgang sinds de invoering van het klachtvereiste. De Officier van Justitie kan dwang uitoefenen op het kind. En een kind dat de klacht van zijn/haar ouders terzijde schuift, zal in conflict komen met die ouders. Het kind wordt dus vaak gedwongen te kiezen voor ouders/politie.

In het rapport van CRW wordt gepleit voor het omdraaien van het klachtvereiste (bij overtredingen binnen Nederland): "Alleen als het kind en/of de ouders een verklaring van consensus geven voor seksueel contact van het kind met een volwassene, moet worden afgezien van onderzoek en vervolging. In alle andere gevallen zou de RechterCommissaris op verzoek van de politie een gerechtelijk Vooronderzoek moeten kunnen starten als daar aanleiding toe lijkt."

J.Knap vindt het niet logisch om zo kort na het invoeren van het klachtvereiste nu weer met andere versie te komen. De evaluatie van het bestaande klachtvereiste lijkt nu net op gang te komen. Overigens zal uit zo'n evaluatie blijken dat politie en justitie toch gewoon hun gang gaan.

Enkele verdere suggesties en opmerkingen van J.Knap:

-Vraag Lex van Naerssen of die wat kan zeggen over definities van "seksueel contact/gedrag", "pedofilie" en "efebefilie" (voorkeur voor adolescenten). Mannen die zich seksueel aangetrokken voelen tot adolescente meisjes worden blijkbaar niet of nauwelijks als "afwijkend" beschouwd.

-In de Arabische wereld is seks tussen mannen en jongens stevig ingeburgerd in de maatschappij. Hoe zit het met Arabische jongens in Nederland?

-Wat betreft art.240bis: er is een juridisch verschil tussen "bezit" en "voorhanden hebben". Inspecteur Hoek zou gezegd hebben dat het niet in de bedoeling ligt art.240bis te gebruiken voor niet op verspreiding gerichte hoeveelheden (kinderporno).

-Bij "pedofiele" ontuchtzaken gaat het meestal om contacten met jongetjes. Bij incestzaken gaat het vooral om contacten met meisjes.

-Misschien is een goed idee om - eventueel in een wetenschappelijk kader - een enquête te houden onder de leden van MARTIJN: Gaat de belangstelling uit naar jongetjes of meisjes, welke leeftijd, kleur enz.?